

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 1494/06
26.10.2006. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Слободана Дражића, председника већа, Јелене Боровац, Власте Јовановић, мр Љубице Јеремић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у правној ствари тужиоца Месне заједнице АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против туженог "ББ" из АА, ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Окружног суда у Панчеву број Гж. 1912/05 од 22. фебруара 2006. године, у седници већа одржаној 26. октобра 2006. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УКИДА СЕ, решење Окружног суда у Панчеву број Гж. 1912/05 од 22. фебруара 2006. године и решење Општинског суда у Панчеву број П. 926/05 од 2. септембра 2005. године и предмет враћа првостепеном суду на понован поступак.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Општинског суда у Панчеву број П. 926/05 од 2. септембра 2005. године укинута су све спроведене радње у поступку и одбачена је тужба тужиоца у овој правној ствари, због апсолутне ненадлежности.

Окружни суд у Панчеву је решењем број Гж.1912/05 од 22. фебруара 2006. године одбио жалбу тужиоца и потврдио наведено решење Општинског суда у Панчеву.

Тужилац је изјавио благовремену ревизију против назначеног решења Окружног суда у Панчеву због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Ревизија тужиоца је основана.

Из списка произилази да је првостепени суд без одржавања рочишта донео побијано решење утврђујући из тужбе и из одговора на тужбу да су грађани Месне заједнице АА увели самодопринос на лична примања и да тужени као правни следбеник "ВВ" новчана средства на име уведеног самодоприноса није уплатио на рачун овде тужиоца. Из навода тужбе произилази да су грађани Месне заједнице самодопринос увели за период од 5 година и да је постојала обавеза правног претходника туженог да обрачунава и обуставља износе самодоприноса од личних примања својих запослених радника и да те износе уплаћује на посебан рачун тужиоца. Наведено је да су износи самодоприноса редовно обустављени од личних примања радника али да нису редовно уплаћивани на рачун Месне заједнице АА осим неколико износа у 1995. и 1996. години тако да је имовина тужиоца остала у државини туженог без икаквог правног основа.

На основу ових навода, првостепени суд је утврдио да тужилац од туженог потражује да му плати самодопринос који спада у јавне приходе чија је наплата предвиђена и регулисана Законом о контроли, утврђивању и наплати јавних прихода ("Службени гласник Републике Србије" број 80/02), закључио је да се не ради о имовинско-правном спору између странака већ о плаћању самодоприноса као једне врсте јавних прихода а за шта није надлежан редован суд већ орган управе.

Одлучујући о жалби тужиоца другостепени суд је извео закључак да за решење спорне правне ситуације између парничних странака није од значаја чињеница да ли је тужени заиста вршио издвајање из личних примања запослених а на име уведеног доприноса већ је у суштини од пресудног значаја да ли се имовина тужиоца без основа налази у имовини туженог, те закључује да се у конкретном случају не може применити одредба члана 210. Закона о облигационим односима а на којој одредби тужилац заснива тужбени захтев.

По оцени Врховног суда Србије закључак другостепеног суда да у конкретној правној ситуацији није од значаја чињеница да ли је тужени заиста вршио издвајање из личних примања запослених на име уведеног доприноса, се не може прихватити као правилан. Наиме, управо од ове чињенице зависи правилна оцена о надлежности редовног суда за решење ове правне ствари. Уколико је тужени од својих радника вршио обуставу из њихових личних примања на име месног самодоприноса, а потом та средства задржао на свом рачуну уместо да их проследи тужиоцу као кориснику самодоприноса, тада би тужилац пред судом редовне надлежности основано могао да доказује да је тужени та средства задржао без икаквог правног основа и могао би да тражи да му тужени задржана средства исплати.

Из изнеих разлога, ревизија тужиоца је оцењена као основана, па је одлучено као у изреци на основу одредбе члана 407. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" број 125/04).

У наставку поступка првостепени суд ће ради правилне примене материјалног права утврдити релевантне чињенице које се првенствено тичу утврђења да ли је тужени вршио издвајање из личних примања запослених на име уведеног самодоприноса грађана Месне заједнице АА и да ли је тако издвојена средства уплаћивао тужиоцу, у којим износима и у ком периоду и колико је од издвојених средстава задржао на свом рачуну, а од којих чињеница зависи оцена о основаности постављеног тужбеног захтева тужиоца.

Председник већа – судија

Слободан Дражић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

КО